

[AM2022.01.25B]

Københavns Byrets DOM - 25. januar 2022 - 2-16515/2021 - SAK-2018-3100101-930

Erstatningssøgende *Erstatningssøgende1*, født august 1988 og *Erstatningssøgende2*, født marts 1992 mod Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande

Statsadvokaten i København har ved tilkendegivelse af 5. juli 2021 i medfør af retsplejelovens § 1018 f indbragt en sag for retten, hvor *Erstatningssøgende1* og *Erstatningssøgende2* hver har fremsat krav om erstatning på 5.100 kr. i anledning af, at de erstatningssøgende i tiden fra den 26. november 2017, kl. 00.43, til den 26. november 2017, ca. kl. 12.00, var anholdt og frihedsberøvet som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, men har ikke bestridt opgørelsen af kravene.

Oplysningerne i sagen

Den 26. november 2017 blev de erstatningssøgende anholdt kl. 00.43. De blev i grundlovsforhør senere samme dag sigtet for vold efter straffelovens § 244 ved ud for *Adresse1* i forening at have tildelt *Forurettede1* flere knytnæveslag og spark imod krop og hoved, herunder mens pågældende lå ned, ligesom de tildelte *Forurettede2* flere slag med knyttede hænder og spark imod hoved og krop, herunder mens pågældende lå ned. Af kendelsen fremgår følgende:

"Efter de foreliggende oplysninger er der begrundet mistanke om, at [de erstatningssøgende] i forbindelse med et slagsmål mellem dem og *Forurettede1* og *Forurettede2* har slået og sparket *Forurettede1* og *Forurettede2*, herunder mens *Forurettede1* og *Forurettede2* lå ned. Der er således begrundet mistanke om, at de anholdte har gjort sig skyldige i sigtelsen.

Efter de anholdtes forklaringer blev slagsmålet indledt, efter at de forurettede havde henvendt sig til de anholdte, og det kan efter de anholdtes forklaringer ikke udelukkes, at det i hvert fald i den indledende fase af slagsmålet var de forurettede, at der var de aggressive parter.

Slagsmålet opstod i forbindelse med en bytur, og det må lægges til grund, at de anholdte hverken kendte de forurettede eller de vidner, der kom til stede. Der er således ingen grund til at antage, at de anholdte vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3. Hensynet til retshåndhævelsen skønnes heller ikke at kræve, at de anholdte ikke er på fri fod, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2.

De anholdte har begge forklaret, at de i den nærmeste fremtid regner med at rejse tilbage til Polen. Uanset at der derved er en risiko for, at de anholdte vil unddrage sig forfølgningen, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, findes en varetægtsfængsling i denne sag ikke at være proportionel med den herved forvoldte forstyrrelse af de anholdtes forhold, jf. § 762, stk. 3.

Herefter er betingelserne for varetægtsfængsling af de anholdte ikke opfyldte, og anklagemyndighedens begæring om varetægtsfængsling af de anholdte tages derfor ikke til følge."

Ved Københavns Byrets dom af 13. november 2018 blev de erstatningssøgende frifundet for overtrædelse af straffelovens § 244. Af dommens præmisser fremgår:

"Begge de tiltalte har nægtet sig skyldige. De har dog erkendt at have været på gerningsstedet. De tiltalte og de forurettede har afgivet forklaringer, der indbyrdes ikke er forenelige. Endvidere er forurettede *Forurettede2s* hukommelse svag omkring hændelsesforløbet. De 4 personer har forklaret, at de i betydeligt omfang var påvirket af alkohol. Disse 4 forklaringer fastlægger ikke hændelsesforløbet. Der er under bevisførelsen afhørt to udenforstående vidner. Ingen af disse vidner har afgivet detaljerede forklaringer om det, de har set af hændelsen. På denne baggrund finder retten ikke anklagemyndigheden har ført et til domfældelse i en straffesag tilstrækkeligt bevis, hvorfor de tiltalte frifindes."

De erstatningssøgende fremsatte ved brev af 30. november 2018 krav om erstatning på hver 5.100 kr. med renter fra kravets fastsættelse, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Statsadvokaten afslog kravet den 24. januar 2019. Af afgørelsen, der er stilet til de erstatningssøgendes advokat, advokat Anders Boelskifte, fremgår:

"Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at Deres klienter, [de erstatningssøgende], blev anholdt den 26. november 2017 og var frihedsberøvet i tidsrummet mellem kl. 00.43 og kl. 12.03, sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244.

Frihedsberøvelsen varede således 11 timer og 20 minutter.

[..]

Sagsfremstilling

Af sagen fremgår det, at Københavns Politi den 26. november 2017 kl. 00.40 modtog et alarmopkald vedrørende et voldeligt overfald på *Vej1*. Ved politiets ankomst afgav de to forurettede en forklaring om, at de var blevet overfaldet af to østeuropæiske mænd. Den ene af de forurettede havde skader efter vold. De udpegede i hvilken retning, gerningsmændene var løbet. En yderligere patrulje vogn fik øje på Deres klienter, hvis signalement passede til beskrivelsen af de formodede gerningsmænd. De løb på fortovet på *Vej1* i retning væk fra gerningsstedet. Da patruljen opnåede visuel kontakt med Deres klienter, fortsatte de deres løb. Deres klienter blev indhentet af politiassistenterne og anholdt.

Erstatningssøgende1 forklarede, at de var i København for at gå på bar. Han kunne ikke huske, hvordan de kom i kontakt med de to forurettede, men de havde virket fjendtlige overfor Deres klienter. Der var opstået slåskamp, hvilket skete på de forurettedes initiativ.
[..]

Begrundelse for nægtelse af erstatningskravet

Begrundelsen for min afgørelse er, at Deres klienter efter min opfattelse har udvist egen skyld og selv har givet anledning til de straffeprocessuelle indgreb i sagen i en sådan grad, at erstatning i det hele må nægtes.

Jeg har ved min afgørelse om at nægte Deres klienter erstatning især lagt vægt, at Deres klienter udviste egen skyld, da de løb fra gerningsstedet og efterfølgende fra politiet, da patruljen forsøgte at opnå kontrakt. Elementet af egen skyld er særligt bestyrket ved, at Deres klienter var bevidst om, at politiet ønskede at standse dem, men fortsatte deres flugt fra gerningsstedet.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 3 (erstatning kan nedsættes eller nægtes pga. egen skyld)."

De erstatningssøgende indbragte spørgsmålet for Rigsadvokaten, der den 1. april 2019 ligeledes meddelte afslag på erstatning.

Den 12. april 2019 anmodede advokat Anders Boelskifte om, at sagen blev indbragt for retten.

Rettenes begrundelse og afgørelse

Ved grundlovsforhøret fandt retten, at der var begrundet mistanke om, at de erstatningssøgende havde overtrådt straffelovens § 244 som beskrevet i den rejste sigtelse. Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at de erstatningssøgende blev antruffet af politiet i løb væk fra gerningsstedet, og at de, efter at de havde set politiet, fortsatte med at løbe, således at politiet var nødt til at løbe efter og standse dem med den fornødne magt. Retten finder herefter, at de erstatningssøgende har udvist en sådan grad af egen skyld, at der er grundlag for at nægte erstatning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, idet det i øvrigt bemærkes, at de erstatningssøgende alene var tilbageholdt i 11 timer og 20 minutter.

Der er ved fastsættelsen af salær taget hensyn til den anvendte tid i retten og til, at advokat Anders Boelskifte har repræsenteret to klienter. Statskassen findes at måtte bære omkostningerne for retsmødet den 21. maj 2021 i sag SS 1-17325/2020 vedrørende erstatningssøgende *Erstatningssøgende1*.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for det af de erstatningssøgende rejste krav.

De erstatningsøgende skal betale sagens omkostninger delvist, herunder skal de hver især betale 3.620 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Anders Boelskifte.

Statskassen betaler endvidere 3.620 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Anders Boelskifte.